

در دیدار جمعی از فرماندهان مطرح شد تقدیر مقام معظم رهبری از موضع گیری اخیر فرمانده ارتش

پایگاه اطلاع رسانی دفتر مقام معظم رهبری: فرمانده معظم کل قوا در دیدار فرمانده کل ارتش و جمعی از فرماندهان نیروی زمینی، با تحسین کارآمدی و تجارب ارزشمند پرسنل قدیمی ارتش و ابراز امیدواری درباره آینده درخشان جوانان آن، بر استمرار پیشرفت...

صفحه ۳

دوشنبه ۳ اردیبهشت ۱۳۹۷ - ۶ شعبان ۱۴۲۹ - ۲۳ آوریل ۲۰۱۸

تیرها

معاون احمدی نژاد آزاد شد

صفحه ۱۵

دفاع پزشکيان از کوينده جمله «دختر خوشگلا...»

بحث کاملاً تخصصی و علمی بوده

صفحه ۶

یکی از این ۲۸ نفر

صفحه ۱۳

درخواست تعیین تکلیف بازداشتی‌های محیط زیستی

صفحه ۱۳

سایه کودتا در ریاض

صفحه ۷

حرف اول

سلطان تیر

سیدعلی طباطبایی
استاد دانشگاه و روزنامه‌نگار

سوم اردیبهشت، سومین سالروز درگذشت حسین قندی، روزنامه‌نگار برجسته و پیش‌کسوت کشور است. تیرهای درگذشت حسین قندی در سال ۱۳۹۴ هم بیان‌کننده حس روزنامه‌نگاران کشور در فقدان او برای جامعه خبری کشور بود و هم کم‌وبیش انعکاسی از تأثیر او در روزنامه‌نگاری کشور نیز به حساب می‌آمد. از میان این تیرها سه تیر «وداع با سلطان تیر»، «تیر تیم شاد» و «آقای تیر، تیر شد» همواره در یادها خواهد ماند. همچنین یکی از روزنامه‌ها هم به احترام او بدون تیر یک منتشر شد.

اگر من هم به خطرات بیش از دو دهه پیش روزنامه‌نگاری خود رجوع کنم، باید بگویم اواخر پاییز ۱۳۷۱ یعنی حدود ۲۶ سال پیش بود که من روزنامه‌نگاری را از تحریریه روزنامه ابرار در خیابان دهکده بلوار کشاورز آغاز کردم. در آن روزها در عصرهای غمگین پاییزی در محیط شاد و پر از نشاط روزنامه ابرار، بر من بسیار خاطره‌انگیز می‌گذشت. آموختن از پیش‌کسوتان مطبوعاتی همراه بالابواییین‌های مطبوعاتی به‌ویژه در آن زمان که جنگ به پایان رسیده بود، اما نخبگان درباره آینده کشور به اجماع نرسیده بودند (و تحقیقات‌کنون نیز به اجماع نرسیده‌اند و دلیل عمده تنش‌های سیاسی، فرهنگی، اقتصادی و بین‌المللی در کشور همین موضوع است) موجب شد من دل‌بسته این حرفه شوم و پس از ۲۶ سال، همواره مشق مطبوعاتی کنم و سرمشق‌گیری از پیش‌کسوتان این حرفه را مداوم بخشم. در آن سال‌ها ایرج جمشیدی، دبیر سرویس اقتصادی (سر‌دبیر کنونی آسیا) و حسن فتحی، دبیر سرویس بین‌الملل روزنامه ابرار، بودند که به سردبیری سیدحسین سجادی و مدیرمسئولی غفور گرشاسی، همراه حسین قندی در شورای سردبیری و شورای تیر روزنامه ابرار فعالیت می‌کردند. در میان مدیران روزنامه ابرار، حسین قندی که فردی میان‌سال بود و معمولاً کت‌وشلوار خوش‌دختی به تن داشت و بسیار خوش‌مشرط و خوش‌برخورد بود، من را بیشتر به خود جلب کرده بود. او به نام دکتر قندی در تحریریه فعال بود و به «تیرنی قهار» معروف بود. تیرهای دوخطی، تیرهای باب‌بام و تیرهای جذاب قلاقانه، ازجمله هنرهای او بود که در مطبوعات بسته و سنتی اوایل دهه ۷۰ به چشم می‌آمد.

ادامه در صفحه ۴

جهانگیری ۷

عضواقتصادی را پای میز مذاکره کشاند

وزرای اقتصادی روی صندلی داغ ارزی

گروه اقتصاد، التهابات بازار ارز بالاخره دامن وزیر اقتصاد را گرفت و مهدی کرباسیان روز گذشته از مجلس کارت زرد دریافت کرد؛ کارت زردی که با توجه به نوسانات ارزی و جو روانی حاصل از آن در جامعه و البته نمایندگان مجلس، چندان دور از انتظار نبود...

صفحه ۴

سال پانزدهم - شماره ۳۱۳۰ - ۱۶ صفحه - ۲۰۰۰ تومان

سرمقاله

شکستن روزه سکوت در سیاست خارجی

جاوید قربان‌اوغلی - دیپلمات ارشد

در شرایطی که اذهان تحلیلگران و احتمالاً تصمیم‌گیران کشور معطوف به تصمیم رئیس‌جمهور آمریکا در ۲۲ اردیبهشت و سرنوشت برجام به‌ویژه پس از پیوستن سیاستمداران تندرو و به‌شدت ضدایران به تیم ترامپ و به‌طور طبیعی درنظرگرفتن احتمالات گوناگون و کسب آمادگی برای مواجهه و مدیریت تبعات ناشی از آن است، نمی‌توان «روژه سکوت» گرفت و از تبعات سیاست خارجی کشور در اوضاع منطقه‌ای و روابط با همسایگان در پنج سال دولت تدبیرو امید سخن نگفت. به بیان دیگر، اگر قرار است به سؤال مهم رئیس‌جمهوری درباره سکوت مدیران فراتر از حوزه‌های سیاست داخلی پاسخ گفته شود، مهم‌ترین سؤال دلیل روابط نه‌چندان خوب کشور با برخی از کشورها و به‌شدت تیره با دیگر کشورهای همسایه است. اغراق‌آمیز نیست اگر گفته شود امروز در نامستعدترین شکل روابط با همسایگان قرار داریم.

سؤالی که ذهن بیشتر تحلیلگران را به خود مشغول کرده و طبعاً باید رئیس‌جمهوری، دستگاه دیپلماسی و در نهایت همه دست‌اندرکاران سیاست خارجی کشور به آن پاسخ گویند، این است که چرا «ایران چندان دوستی در منطقه ندارد» و حتی کشورهایی که حاکمیت سیاسی، ثبات و امنیت آنان در گرو هزینه‌های انسانی و مالی ایران است، در حمایت از ایران دچار لکت‌زبان شده و ملاحظات دیگر کشورها را مدنظر قرار می‌دهند؟ اجلاس اخیر اتحادیه عرب در عربستان سعودی، اجلاس‌های کشورهای اسلامی و به‌ویژه اجلاس سران در استانبول که با حضور آقایان روحانی و ظریف خروجی آن بیانیه علیه ایران بود و... قس‌علی‌هذا.

آقای روحانی و دستگاه دیپلماسی کشور باید به‌طور شفاف و با شکستن روزه سکوت به مردم بگویند چگونه فرصت‌های طلایی دوره اوپاما پس از امضای برجام برای تثبیت آن تا جایی که خلف او قدرت مانور کمتری در برخورد با ایران داشته باشد، از دست رفت؟ چرا از همان روزهای اول دولت جدید که شرایط سیاسی ایران با تحول شگرفی روبه‌رو شده و از سوی کشورهای تأثیرگذار جهان با استقبال مواجه بود، رویکرد «تعامل» در سیاست خارجی و استراتژی «برد- برد» در مذاکره با شش قدرت بزرگ جهان، به منطقه و کشورهای همسایه تسری نیافت و با آتش‌زدن سفارت عربستان و متعاقب آن جنگ داخلی یمن، روابط ایران و عربستان را از حد رقابت (حتی بسیار شدید) در عراق، لبنان و سوریه به سرحد رویارویی نظامی کشاند.

همسایگان در سیاست خارجی هر کشور همواره از جایگاه ویژه‌ای برخوردارند و تأمین امنیت در حوزه پیرامونی از دغدغه‌های اساسی کشورهاست؛ به گونه‌ای که برخی از نظریه‌پردازان، همسایگی را نیمی از سیاست خارجی کشورها می‌دانند و به‌طور معمول دولت‌ها سیاست‌مداران شناخته‌شده و باتجربه‌ترین و قوی‌ترین دیپلمات‌ها را مأمور خدمت در کشورهای همسایه می‌کنند. همسایگی میان کشورها یک الزام و اجبار است و همسایگان از هم جدایی‌ناپذیر هستند. اگر این اصل را بپذیریم، لازمه این اجبار، همزیستی مسالمت‌آمیز، تحمل و مدارا با یکدیگر است تا در شرایطی مانند دوران تحریم و دیگر تبعیدات امنیتی، هم مردم و دولتمردان حداقل از سوی کشورهای همسایه آسوده بوده و سرزمین و فضای این کشورها مأمون دشمنان ایران نشود. این رویکردی ناخوشایند در روابط خارجی ماست که باید آن را جدی گرفت. رقابت و چالش منافع، امری اجتناب‌ناپذیر در روابط بین‌الملل است.

ادامه در صفحه ۴

کدام مرتضوی به اوین رفت

دادستان سابق به بند ۲۴۱ اوین منتقل شد

شمس‌الواعظین: مرتضوی را می‌بخشم

پدر کامرانی: حق به حق دار می‌رسد

باقی: مردی نبود فتاده را پای زدن

صفحه‌های ۱۵و۲

طرح: حسین صافی

جهت معرفی خود برای اجرای حکم صادر می‌کند. محکوم‌علیه نیز مکلف است در مهلت تعیین‌شده که براساس رویه دادسراها ۱۰ روز است، خود را برای اجرای حبس معرفی کند، اما در صورت عدم حضور در مهلت قانونی مطابق قانون آیین دادرسی کیفری وثیقه تعیین‌شده ضبط و حکم جلب محکوم‌علیه صادر خواهد شد. جالب آنکه یک روز بعد از انتشار خبر صدور حکم جلب مرتضوی در سال گذشته، او در جوابیه‌ای به «شرق»، خود را «مدیر نمونه کشوری» خواند و نوشت:...

حاشیه نشست خود با دانشجویان در مشهد به خبرنگار روزنامه خراسان که درباره جلب مرتضوی پرسیده بود، این‌گونه پاسخ داد: «حکم جلبش صادر شده، ولی هنوز متأسفانه گیرش نیآورده‌اند، حالا نمی‌دانم چطور هست». قریب به یقین، قاضی مرتضوی به خطاریه معرفی خود برای اجرای حکم بی‌توجه بوده که حکم جلبش صادر شده بود، چون براساس قانون، پرونده بعد از صدور حکم قطعی به اجرای احکام دادسرای مربوطه ارسال می‌شود و بعد از تعیین شعبه اجرای احکام، قاضی شعبه خطاریه‌ای به محکوم‌علیه

ادامه در صفحه ۱۵

یادداشت

وقتی مردم جرمی را ناپسند ندانند

مجازات می‌کند. مثال‌های فراوان دیگری می‌توان آورد؛ جعل، کلاهبرداری، قتل، خیانت در امانت، افترا و بسیاری دیگر. در این موارد، جامعه برای مبارزه با جرم، با قانون و دستگاه‌های مبارزه با جرم مانند پلیس و دستگاه قضائی هم‌نوایی و همراهی می‌کند. ممکن است گاه به شیوه برخورد پلیس، کیفیت محاکمه یا نوع مجازات نقدها یا اعتراض‌هایی مطرح شود، ولی کسی نمی‌گوید چرا یک سارق، کلاهبردار یا رشوه‌خوار تحت تعقیب و مجازات قرار گرفت. کسی نمی‌گوید جاعل، قاتل یا متجاوز کار بدی نکرده است و نباید با او کار داشت. کسی از کار چنین مجرمانی دفاع نمی‌کند و پلیس و دستگاه قضا را برای تعقیب، تحقیق، محاکمه و در نهایت اجرای مجازات سرزنش نمی‌کند؛ مگر آنکه به کیفیت اجرای قانون نقدی باشد. اما در بعضی موارد، اعمالی به‌عنوان جرم تعریف شده‌اند که بنا بر مشاهدات یا تجربه، اخلاق عمومی آن اعمال را زشت و ناپسند نمی‌داند. سهل است عرف عمومی آنها را حق افراد و مردم می‌داند. ساده‌ترین و کهنه‌ترین

افراد تلقی می‌کند. موضوعات مربوط به پوشش بانوان، تولید و عرضه و مصرف کالاهای فرهنگی مانند کتاب، فیلم و موسیقی، آیین‌های مربوط به شادی و جشن، بهره‌برداری از امکانات اینترنتی مثل سایت‌ها و پیام‌رسان‌ها و... از جرائمی هستند که بین اخلاق عمومی و تعریف مجرمانه قانون از آنها، تعارض و تضاد وجود دارد. به عبارت دیگر، در این موارد قانون نزد مردم نامقبول است. عملی که جرم محسوب می‌شود، باید چیزی باشد که اخلاق عمومی نیز آن را قبیح، زشت و ناپسند تلقی کند. در عملی که در اخلاق عمومی و نزد بیشتر مردم قبیح و زشت نیست، جرم‌هایی است که ممکن است مردم آنها را ناپسند یا نامقبول ندانند. در قوانین کیفری موجود کشور، اعمالی از حوزه حریم خصوصی یا سلیقه‌های فرهنگی عرف جرم شناخته شده است که مشاهدات و تجربه‌های موجود نشان می‌دهد عرف عمومی این اعمال را یا زشت نمی‌داند یا زشتی آن را در حد مجازات نمی‌شمرد و حتی اصلاً اجازه انجام آن کار را «حق»

کاملیز نوروزی
حقوق‌دان

واکنش‌های عمومی به درگیر شدن یک خانم مأمور نیروی انتظامی در گشت ارشاد با خانمی جوان به دلیل مسئله پوشش، بار دیگر موضوعی مهم را مطرح می‌کند که اگر رفتاری را مردم زشت و ناپسند نمی‌دانند ولی قانون آن رفتار را جرم تلقی می‌کند، چه شرایطی پیش می‌آید؟ در این یادداشت مختصر سخن از جرم‌هایی است که ممکن است مردم آنها را ناپسند یا نامقبول ندانند. در قوانین کیفری موجود کشور، اعمالی از حوزه حریم خصوصی یا سلیقه‌های فرهنگی عرف جرم شناخته شده است که مشاهدات و تجربه‌های موجود نشان می‌دهد عرف عمومی این اعمال را یا زشت نمی‌داند یا زشتی آن را در حد مجازات نمی‌شمرد و حتی اصلاً اجازه انجام آن کار را «حق»

ادامه در صفحه ۴

همکار گرامی جناب آقای علی ایوبی

مصیبت وارده را به شما و خانواده گرامی صمیمانه تسلیت می‌گوییم. برای آن مرحومه آمرزش و برای بازماندگان آرامش و صبر آرزو مندیم.

روزنامه شرق

ارتباط با روزنامه شرق

SHARGHLINE
@SHARGHDAILY.IR

همراهان امروز روزنامه شرق

رجوع به صفحه ۱۶

رجوع به صفحه ۳

ریموندویل

رجوع به صفحه ۵

رجوع به صفحه ۴

شرکت بهره برداری
راه آهن شهری تهران و حومه

پژوهشکده پولی و بانکی
بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران

۸۸۱۹۲۸۷۷ - ۸۸۷۹۲۴۳۴

سازمان آگهی‌ها